

Dansk mesterguitarist husker os på, at alt håb endnu ikke er tabt

Med sin vellykkede opfølger til storværket 'Tungemål' husker Mark Solborg os på en af musikens vigtigste egenskaber: Den er lim mellem mennesker. Håbet er lysegrønt!

LÆST AF DAVID DYRHOLM 06:21

Mark Solborg (tv.) har hentet et helt A-hold af musikere ind for at realisere sit projekt, bl.a. den danske pianist Simon Toldam og portugisiske Susana Santos Silva på trompet og bånd.

Pr-foto: Hipermani Skærmbille

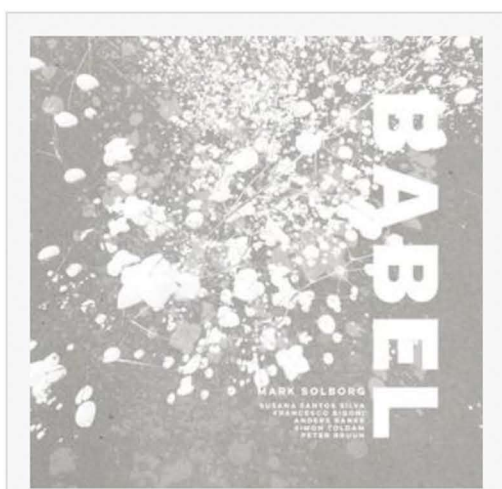
MUSIK 17. NOV. 2023 KL. 13.03

DAVID DYRHOLM
Kulturjournalist og kritiker

LÆS ARTIKLEN SENERE

FOR ABONNENTER

ALBUMANMELDELSE

♥♥♥♥♥♥♥♥
Mark Solborg: 'Babel'. ILK.

BLÅ BOG

Mark Solborg

Danskargentinke Mark Solborg (f. 1972) er komponist, guitarist og bandleder med særlig erfaring inden for freejazzen og den moderne kammermusik.

Brød igennem med gruppen moLd i de tidlige 00'ere og har siden udgivet mere end 20 album i eget navn og med flere internationalt sammensatte grupper.

Har desuden komponeret musikken til en del film, installationer og skuespil, foruden skrevet bøger og instrueret musikfilm, der har ledsaget egne udgivelser. Har i en årrække undervist på både Rytmisk Musikkonservatorium og Det Jyske Musikkonservatorium.

BØGER, BØGER, BØGER!

Politikens litteraturredaktør Jes Stein Pedersen samler hver uge anmeldelser, klummer og kommentarer i et nyhedsbrev.

fimmer@fimmer.dk

Tilmeld

Det begynder med et ord ... aha, allerede her er vi ude på nye eventyr, for den dansk-argentinske musiker og komponist Mark Solborg kommunikerer ellers normalt med os gennem sin guitar.

Nu taler i stedet en kvinde. Først fransk, snart blander en anden stemme sig på et sprog, jeg ikke forstår. En dansk pige kommer til, forvirringen er total, men langsomt finder stemmerne hinanden. Og så begynder tonerne at flyde ud gennem højttalerne som naturlig forlængelse af det talte. Vibrerende strenge over pickupernes metal, et vrid i båndekkomaskinen, fløjten og trompeten fletter fingre et sted midt i det hele. Symbiose.

Det er en smuk tanke: at musikken kan forene mennesker på tværs af landegrænser, kultur, religion. Vi kan gå skævt af hinanden, måske taler vi ikke samme sprog – men en tone, en frase, en akkord, en melodi kan alle forstå. Oplevelsen kan være forskellig fra øre til øre, men musikens kraft er ikke desto mindre en erfaring, vi kan være fælles om. Godt at blive mindet om her i splittelsens tidsalder!

Solborg har gjort det til sin livsopgave at udforske betydningen af netop den ordløse, musikalske dialog, særligt grundigt på det tværestetiske storværk 'Tungemål I-III' (2020-2021), hvor han over tre plader med ledsagende bøger, partiturer til analyse, diagrammer og film fokuserer på den elektriske guitars rolle og egenskaber som en stemme i jazzen og den moderne kammermusiks ofte akustisk funderede univers.

Helt vildt langhåret, ja da, men resultatet er inkluderende og udadvendt, musikken generøs også uden al indpakningen. Som lytter kan man dykke ind og ud af værket efter behov, både didaktisk, filosofisk og musikæstetisk et utrolig vellykket projekt.

Her er følelserne ikke bare uden på tøjet, de presses ud gennem instrumenterne og omslutter lytteren

Nu fortsætter Mark Solborg snakken – med bibelsk overbygning – på den spritnye 'Babel', hvor altså ikke bare toner, men også tale, flettes sammen i et om muligt endnu bredere studie af musikalske sprog og samtalens helende (eller i hvert fald samlende) kraft i en verden, der er ved at falde fra hinanden.

Lidt at lune sig ved

Til grund for musikken ligger 18 bandede interview med mennesker fra forskellige dele af kloden. Ud fra disse lydfiler, fra intonationen og rytmen og melodien i de forskellige sprog, er musikken så vokset frem.

Knitrende teksturer, drømmende lydlandskaber på størrelse med Jylland og en sans for den enkle melodi, der kan vrides og drejes – først ren og rolig, snart revet i tusind stykker i et vildt og freejazzet univers. Her er følelserne ikke bare uden på tøjet, de presses ud gennem instrumenterne og omslutter lytteren.

På sin vis minder Mark Solborg om en anden dansk pladeaktuel musiker, pianisten Peter Rosendal, der har optaget naturens lyde og lavet en plade ud af det. For at »vise os naturens skønhed«, som **det lyder i et interview her i avisen**, så vi måske kan lære at passe på den, inden vi river kloden fra hinanden.

»Hvert område, hver biotop har ligesom sin egen klang«, siger han, og sådan er det jo også med sproget. Det klinger måske forskelligt, men hver enkelt del kan med musikken væves til et tæppe, der minder os om – og her kommer kristendommen ind i billedet – at vi alle er en del af noget større.

Det kan jo være en beroligende tanke, og jeg hører en grundlæggende optimisme i musikken på Mark Solborgs 'Babel'. En af kompositionerne hedder ligefrem 'Very Merry'.

Det her er ikke optagelser og musikalske fortolkninger af sprog, der skal fungere som arkæologisk artefakt, som rumvæsenerne kan grave frem fra mulden, når ellers menneskeheden har udslettet sig selv. I stedet er det en påmindelse om, at alt håb endnu ikke er tabt. Det er da musik, der varmer her i stormvejret.

